

ЯВЛЕНИЕ ЄДИНАДЕСЯТО.

ВИЧЮ, МИХАЛЬ И ПЕТКО.

Вичю. (дойде въ недѣля сутрента и дума на Михальа) хади заповедайте, време є вѣки да идемъ.

Михаль. Тутакси, тутакси. (и дума на Петка) До-несъ ми новѣ тѣ шяпкѣ.

Петко. Чи тя є, като пачявра.

М. — Е, дай ѣ, много хораты не щѣ.

П. — (дава му ѣа и дума) Заповедайте.

М. — (гужда ѣ, и пыта Вича) какъ є, добръ ли стои?

В. — Твърдѣ добръ.

М. — (дума на Петка) Дай ми новыа фесъ.

П. — Чи той є, като пестиль.

М. — Е, много хораты не щѣ, дай го.

П. — (даваму го и дума) Заповедайте.

М. — (гужда го и пыта Вича) Какъ стои, добръ ли є?

В. — Твърдѣ хубаво, само хади да варвимъ.

М. — Ами кажи ми, като идѣ тамъ, какво ще правѣ.

В. — Като идемъ тамъ гдѣ то ны чакатъ, първо ще си извадите феса да ги поздравите, ачи сетиѣ ще ви кажѣ азъ какво ще правите, само земете малко пары да ся намеруватъ.

М. — Имамъ, имамъ, хади да варвимъ.

В. — Заповедай. (отхождатъ въ Слѣббюви.)

ЯВЛЕНИЕ ДВАНАДЕСЯТО.

(Въ Слѣббюва та къща, гдѣ то ся сбрали сичкитѣ калесани. Радка стои при Славча: отъ десна страна стои баща и, а отъ лево родины тѣ и, священника и други тѣ. Тогива влазя първо Вичю, из-